

เหลา บัน ถาน นิทาน จาก พืช นิยาย เชื้อ

ครั้งหนึ่ง พระภิกษุทันชัน และ เอกิโโค ร่วมเดินทางกันไปตามถนน ซึ่งเป็นโคลนตามสายหนึ่ง ขณะนั้นฝนกำลังตกหนักจัง ทำให้มีนาเจ้งหัวถนน เมื่อทางสอง旁เดินมาถึงหัวโค้งถนนก็พบหญิงสาวสวยคนหนึ่ง แต่งกายด้วยสีเขียวโนนแพรวอย่างดี เชือไม่มีอาจเดินข้ามหัวงานที่กำลังเจ้งถนนตอนนั้นได้ เพราเวเกรงเสืออันสวยงามของเชือจะเบนยก

พระภิกษุทันชัน ได้เดินเข้าไปหาหญิงสาวผู้นั้นและกล่าวว่า มาเดชะฉันจะช่วย ว่าแล้วก็อุ้มหญิงสาวนั้นบุกเข้ามันพันหัวงน้ำนั้น

พระภิกษุเอกิโโค ไม่มองดูการกระทำของเพื่อนร่วมทางอย่างเงยๆ และมิได้ปรีปากว่ากระไร ทั้งสองคนเดินทางต่อไปจนถึงเวลาค่ำและเข้าอาศัยพักอยู่ในโบสถ์แห่งหนึ่ง เมื่อต่อไปคงคัดหาที่ทางเรียนร้อยแล้ว เอกิโโคจึงได้กล่าวขึ้นว่า

นี่ແນ່ງທ່ານ ในฐานะที่เราเป็นลมณะไม่ควรบังอาจเข้าไปใกล้สักครึ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสักครึ่ที่สาวและสวย เพราะฉันเป็นอันตรายต่อพระมหาธรรมอย่างร้ายกาจ เมื่อกลางวันนี้ ทำให้ท่านจึงเข้าไปอุ้มน้ำหญิงสาวผู้นั้น

พระภิกษุทันชันกล่าวตอบอย่างหน้าตาเฉยว่า ผມปล่อยเชือไว้ที่นั้น คงแต่กลางวันนี้แล้วท่านยังอุ้มเชืออยู่อุกหรอ